

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Főtér Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja.

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyedévre 2 korona

Tanítóknak egész évre 4 kor.
fél évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca 1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetés, hirdetés, nyiltér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja

Egy háromhasábos petítor térfogata 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás után 60 fillér.

Nyiltér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést és hirdetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, valamint a KÁRMÁN S. könyvkereskedése Rimaszombat, Főtér, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezlszerűben posta-utalvány útján eszközölhető.

TERHES PÁL.

„Hullanak a nagyok; Libanon ezédrusait dőndögeti a szél”. . . . Kemény vihar volt ez, egyetlen rohamával derékban törte ketté Libanon legderekabb ezédrusát; a mi társadalmunk szívben, jellemben, észben egyik legkülönb, legerősebb alakját.

Arról a ravatalról, mely a rimaszombati kálvinista paplak vendéglátó ebédlőtermében volt felállítva, nemesak egy boldog otthonnak romjai, nemesak egy szerelmes özvegynek és két szomorú árvának jajgatásai szólanak hozzánk, hanem az a fekete pompa, melybe ez a — még pár nap előtt irigyelt — fészék öltözött, egy nagy, általános, a mi kis hazánkat — egész megyénket — megilletett mély fájdalomnak a sötét hirdetője

Ki ne emlékeznék tisztelettel, néhány kellemes óra emléktől megilletődve arra a jóságos alakra, a ki e sötét képnek magaslatán halavány, bágyadt, elszenderült arcával olyan szelid nyugalomban aluszszva örök álmát? Olyan most is, a milyen életében volt, mikor még esendes, békeszerető lelkületével, mely anyagi élete fölött is az akaratő teljes energiájával uralkodott, — itt járt közöttünk, és az apostolok magasba tekintő szellemével igyekezett megkeresni és megmutatni a kibontakozás útját az élet — az emberi társadalom — hullámainak összetörölódásai között.

Nem a kálvinista pap ez, a kit itt gyászolunk; — ő, a prófétalelkű szelid pásztor, akkor is époly derék, ép oly jellemes, ép oly vallásos lelkű *pap* lett volna, ha bármely más vallásfelekezet szent igéinek inspirációja alatt viselte volna Isten szolgájának tiszta palástját,

mint a milyen volt ennek az egyszerű, becsületes felekezetnek a templomi szószékében. Annak az egyháznak a szerenéséje, a melyhez tartozott, hogy olyan ember ajkairól hallgathatta a testamentumok arany igazságainak magyarázatát, a milyen Terhes Pál volt.

Családi életében tiszta; hivatásának: a hit-tudomány és emberszeretet tanainak hirdetésében erős és bátor; a munkában kitartó, ítéleteiben böles, mérsékelt és igazságos. Szívében kitisztultak az emberiség történelmének tanulságai s komoly, higgadt megfontolás útján érlelődtek meg elméjében azok a vezérelvek, melyek lépteit, tetteit és szavait irányították az egyesek javára, az összeség érdekében, a haza üdvére, a legmagasabb erkölcsi, jogi és vallási igazságok megsértése nélkül.

A hol használni kellett: ott volt ő, sikerre, gáncsra, aggodalmakra nem tekintő nagy lelkével; buzdító szavaival, serkentő idézéseivel, tréfás adomáival, komoly beszédeivel tele vannak ennek a megyének térmei, s az emlékezés, mely a gyász komor pillanataiban rendszerint felélénkül, bizonyára visszafogja még idézni az ő böles egyéniségének szellemét számtalanszor a mi gyászoló intézményeink zöldasztalai körül.

De ez mind lehet túlzás, melyet éveim kevesebb száma sugall; lehet az epigon rajongása, mely néha féket ereszt, ha azokról van szó, a kiket *követni* igyekszik mindig, de *elérni* nem bír soha; — hanem a társadalom összességének az a fájdalma, mely a váratlan gyász megrázó óraiban a tragikus engesztelődés oly meghatározó ragaszkodásával fonta körül ezt a szerény paplakot, a fájdalomnak, gyásznak az a néma megnyilatkozása, mely a koszorúk tarka-

ságát a szívek utolsó fohászaival ékesíti, azok a titkon letörölt s újból előtörő könyvek, melyek az emberek szeméből kiesordulnak, azok harmonikus, együttes kifejezései annak a bánatnak, mely lelkeinken napok óta sajog a miatt, hogy ezt az emberszerető, becsületes munkást, ezt a szelidlelkű, békeápoló papot, ezt a *böles férfit* örökre elveszítettük.

Mert érzem, tudom én azt jól, hogy emlékének fényes varázsa, tiszteletreméltó életének példái legalább ennek a most élő nemzedéknek útján sokáig fogják bevilágítani a pályát, melyen a *jobbak* haladni igyekeznek. De a tudás és a kétely, a hit és a reménykedés között hánytorgó lelkem mégsem képes szabadulni annak a léleksujtó bizonyosságának a hatása alól, hogy Őt, a kit egyéniségének oly szeretetreméltó harmoniájával, tudásának oly sokoldalú csillogásával, szerény modora daczára annyi igazságszeretettel, munkaerővel . . . meg aztán nyájas arcával és szelid szemével napoként — évek hosszú során át — itt láttunk magunk között; — ezt a jóságos *embert*, a kihez bizalommal és szeretettel közelített mindenki, mert az ő bizalma és emberszeretete felől biztos lehetett, ezt a . . . Terhes Pált . . . az Isten áldja meg! — sohasem fogjuk többé földi vándorlásaink közben — viszontlátni!

Nem vagyok barátja annak, hogy az emberben a különféle egyéniségeket különválasztják. Mégis szeretném most, ha először a közvélemény tolmácsának tekintenének, hogy ezímen összefűzhetném egy nagy tiszteletbe és szeretetbe azt a sok koszorút, mely ezen a ravatalon és a körül a gyászoló emberek szívében fekete gyászszal felvirágozott. De a sirvirágok között, melyek az én küzdelmes életem

T A R C Z A.**Terhes Pál emléke.**

Elhangzott a bús halotti ének
Fölötted már, kedves jó barát!
Nem hallhatják szerető tiéd
Többé, igéd biztató szavát!
Te, ki annyi lelket vigasztaltál
Templomodban, ott a szent asztalnál
Te már nyugszol békén, esendesen;
Álmod örök a föld mélyiben.

Milyen mély űr maradt itt utánad
Neked már hiába mondom azt,
Mintha látnád zöldelő lomboktól
S virágitól fosztva, a tavaszt!
Mintha megszűnt s elhalt von' az ének
Ajakán a kedves fülmilének:
Erdőn mezőn némaság honol,
S nyugtot, enyhet nincs keresni hol!

Itt hagyta — a kiket úgy szerettél —
Bús özvegyed, s két szép gyermeked,
Van-e gyógyír, a mely behegessze
Szíveiken a vérző sebet?
Fájdalmukat enyhítheti csupán
A mély részvét távozásod után,
Népáradat s könnyező szemek:
Nyughelyedre hogy kísértének.

Minden vallás, minden rangkülömbőség
Egygyéolvadt temetéseden;
Nem hiába hirdetted az igét:
„Egy akol és egy pásztor legyen”!

Mert az ige testté lőn! utánad
Egyenlő volt a részvét, a bánat
S tengernépnek — a mely összegyűlt —
Szemeiben bánatkönnye űlt.

Nyugodj békén szerett barátom
Ót odalen, a bús hant alatt!
Nem haltál meg! élni fogsz örökké,
Jó emléked végig fölmarad;
Szentegyházad megőrzi emléked
És könyvében az egyházmegyének
Megleszsz örökítve érdemed;
Álmodjál szépet! Isten veled!!

Lengyel László.

Terhes Pál.

(1844—1895.)

Soha se gondoltam arra, hogy soraim fölé e nevet fogom írni, — vagy ha igen: bizonyára nyomtatott virág koszorúba foglalva, mint a hírlapírók szokták azoknak a boldog földi halandóknak, kik sok szerencsével s még több dicsőséggel megfutott életpályájuk valamely örök emlékezetre érdemes állomásán a nyilvános elismerés és hála koszorúját érdemelték ki. Nem gondoltam arra, hogy ily korán gyászkeretbe fog kerülni az a név, melynek viselője még néhány nappal előbb is csupa élet, csupa kedély volt — s ime, mire e sorok napvilágot látnak, Terhes Pál már rég aluszszva az örök álmot, — a sir nem adja vissza halottját . . . !

Ha láttuk volna elhervadni, mint az őszi mezőt, ha rokonai és barátai tanúi lettek volna az emészto kórának, mely lassanként fogyasztja élte virágát: talán

beletörődik lelkünk az elvesztés gondolatához, — mert az ember szíve megszokja a csapásokat is, a hosszú bánat eltompítja érzésünket, a fájdalom fásulttá tesz; ha a köztudomás, mint hosszú és súlyos betegségben szenvedőt, az élet és halál mesgyéjén járók közé sorozta volna: már rég megnyugvást találtunk volna a kérlelhetlen fátumban, mely őt a földi halandók közös végső sorsára kárhóztatta. De lehet-e megnyugvást találnunk akkor, mikor az az ajak nemul el örökre, mely csak az inént is oly beszédes volt? mikor azt a kézszerítést kell nélkülözünk, melynek melege pár nappal előbb is szívünknek annyira jól esett, — mikor azt a szívet, mely minden szépért és nemesért oly nemesen tudott dobogni, örökre ellobant érzéseivel leteszik mélyen a föld alá, s azok, kik valaha ama nemes szív érzelmeinek osztályosai valának, a tátongó sir előtt állva, kénytelenek egy maréknyi földet dobni rá . . . !
Lehet-e ebben megnyugvás?

Pedig mindössze csak egy emberrel van kevesebb, ki hivatásának élt s szolgálatának ideje alatt a rábizott fontos kötelességeket hiven teljesítette. E szerény visszamemlékezésnek, melyet ép úgy sugall a szeretet, mint a tisztelet, nem ezéja az elhunyt jeles férfi érdemeiből koszorút fenni, a megrendült lélek érftlenségével csak azokra a könyvekre hivatkozhatom, melyekben a közügy szolgálatában működő egyének érdemei az örök emlékezet számára fel vannak jegyezve. E könyvek közül egyik a ref. egyház, másik a gimnázium, harmadik a város, negyedik a nőegyesület tulajdonában van — és mindenikből az elismerés fénye sugárzik felénk. A Terhes Pál nevét ama jegyzőkönyvekből sohasem fogja kitorúlhatni a feledés, mert melegen érző szívek öröködnék fölötté.

nyomait jelzik, csak egyetlen egy él változatlan üdeségben: az emlékezés örök szelid virága; s a szóvirágokat, melyek Terhes Pált, mint a közügyek hűséges munkását megilletnék: elfojtja a szivemből előtörő fájdalom; — zokogva siratom legjobb atyai barátomat.

Lőrinczy György.

Terhes Pál életrajza.

A gömörmezei társadalomnak nagy halottja van; Terhes Pál, a rimaszombati ev. ref. egyház érdemes lelkésze örök álmra szenderült. Most érezzük már, elvesztése után, milyen nagy teret töltött be az ő fényes tehetségének munkálkodása, s gondolatokkal és érzelmeikkel eltelve állunk meg annál a sírkőnél, mely e hasznosan eltöltött élet zárkővét képezi.

Terhes Pál 1844-ben született Rimaszomban. Atyja a rimaszombati ev. ref. egyház felejtethetetlen emlékü nagy papja volt Terhes Sámuel, kinek nemzeti költészetünk irodalmában maradandó értékű gyöngyei maradtak örökéletűek, de ezenkívül is magas műveltsége s jóságos, emberszerető lelkülete talán még évszázadok múlva is élni fog az apáról fiúra szálló szájhagyományok révén. Egy mintaszerűen tiszta családi élet légkörében nevelkedett fel Terhes Pál; itt szívta magába az élet esésének szeretetét — s a ragaszkodást minden szép, jó és nemes iránt. — Az alsóbb iskolai tanulmányok befejezése után ő is — mint általában akkor az ev. ref. társadalom minden sarjadéka — a sárospataki alma-mater falai közé került, hol családi tradíciói és szíve őszinte hajlamai szerint a teológiai tanulmányok művelésének fűködt. Majd a történelmi nevezetességű debreczeni s végre a budapesti teológiai fakultásnak lett hallgatója, hol a kápláni vizsgát is letette.

Abban az időben még egészen más volt a diák élete. A diák nemesak hallgatója, de munkása is volt az iskolának, melyekhez supplicációk, legációk útján keresték össze a diákok a nervus rerum gerendarum-ot, a miből a főiskolák atyáskodó ával annyi vagyontalan tehetséges ifju nevelkedett fel. Ezekben a legációkban, a miket három főiskola szolgálatában elvégzett, Terhes Pál a magyar hazának egy jókora részét utazta be, többnyire gyalog. Ezen a módon tett szert arra a bámulatos geográfiai ismeretre, a melyet társalgás közben annyiszor megcsodáltunk nála.

A teológia befejezése után Hanvára jött káplánnak, s nemes lelkének művelése csak folytatást nyert abban a közelségben melyben Soós Miklóssal a költő pappal állott, ennek hanvai lelkészszé lett megválasztása után, s mikor Nagy Pál rimaszombati második lelkész Tornallyára elválasztott, a rimaszombati ev. ref. egyház közönsége 1872-ben egyhangulag nagy lelkesedéssel választotta meg Terhes Pált második papjaul. Az első pap akkor az apostol lelkü Pásztor Pál volt, ki az atya iránti kegyeletével is őszinte örömmel vezette be atyai örökébe az ifju és közszeretettnek örvendő második papot. 1872. április hó 24-én foglalta el itü Terhes Pál a papi szónokletet; s nem is egészen egy év leforgása múltán 1873. január 13-án elhalt Pásztor Pál az első pap, s helyére ugyancsak 1873. április 24-én egyhangulag Terhes Pál választott meg s ekkor örökölte az „apai palásttal az apai szónokletet is”, a mint Jánosi ékeszavu papja a temetésen mondta.

Első pappá történt megválasztásával kezdődik jóformán Terhes Pálnak a közügyek minden ágában csaknem egy negyedszázadon át kifejtett buzgó és közhasznú tevékenysége. Egymásután választott meg a város képviselőtestületébe, a főgymnasium igazgató választmányába, a városi iskolaszék tagjává, míg az egyházmegye előbb főjegyzőjévé majd egyházmegyei egyházi tanácsbíróvá választotta.

1874. márczius 17-én vezette oltár elé első nejét Terhes Mariskát, kivel azonban alig két évig élvezhette a családalapítás tiszta örömeit, mert a szelidlelkű hitves

Csak egy emberrel lett kevesebb, de ki tudná megmondani hány szívre borult a fájdalom éjje ez egy ember elvesztése miatt...?

*

Keves embert ismertem, kinek elméje olyan világos lett volna, mint Terhes Pálé. Minden pillanatban feltalálta magát. Jó szónok s kitünő debattőr volt Szerette az ellentéteket kiegyenlíteni; a legváltóságabb helyzetekben mindig meg tudta találni azt az utat, melyen az ellentétek összesimulhatnak — és mint a közélet emberének, ilyenekben gyakran volt része. Ezért szerették őt mindennütt, a hol foglalatalkodott; az egyházban, a gimnáziumban, a városházán, a megyénél, takarékpénztárban, népbankban, nőegyesületben, dalárdában, kaszinóban, — egy szóval városunkban nem volt oly erkölcsi és kultur-intézmény, mely egy- vagy más alakban munka erejét igénybe ne vette volna. De nem nélkülözhető a társaság sem, melyben kedélye valóságos villanybatteria volt, gazdag tárháza a régi és újabb elmés történeteknek, anekdotáknak, szellemes aperszüknek, melyeknek nagy részét a közönség az ő neve alatt hozta forgalomba. És előadásában volt valami varázsló, mely magával ragadta a hallgatókat annyira, hogy a még nem épen új történeteket ismételve is szívesen meghallgatták tőle. De míg kedélye a társaságban inkább a humor felé hajlott, a közügyeket komoly térfiassággal fogta föl s véleménye és tanácsa a testületekben mindig figyelem és megfontolás tárgyát képezték. Különösen az egyház, a gimnázium és a város ügyei körül fejtett ki nagy tevékenységet, mintha e három intézmény szívéhez lett volna nőve. S bár mindnyájan érezzük a veszteséget, mely halálával társadalmunkat

rövid idő múlva elhalt, egy kis fiút hagyván hátra a mélyen sujtott apának, azonban e széptehetségű fia is Kálmán, 7—8 éves korában követte anyát; — elhalálozott.

Azt a boldog mintaszerűen kedves családi fészket, mely a rokonok, tisztelők és jóbarátok előtt örökre feledhetetlen marad, 1879-ben alapította Terhes Pál. Ez év május 20-án esküdték örök hűséget a bájos Szabó Emmának, Szabó Samu megyei főorvos szép nővérének, kivel halálig — nem egészen tizenhat éven át — élvezte a legboldogabb családi élet örömeit.

Mindinkább ismertebbé lett gazdag tapasztalatai, jóakaratu szelidsége, méltányos igazságszeretete és önzetlen munkássága által, mely nemes tulajdonságokat munkásságának minden terén érvényesíteni igyekezett. Rimaszombati és vidéke jótékony nőegyletének 11 éven át volt hűségese pénztárnoka, s az ezen állással járó 50 lrt évi tiszteletdíjat sohasem vette fel, s ez áldozata által a jótékony nőegyletnek ő legnagyobb összeggel lett alapítójává. A megyebizottságnak szintén tagjává választott, valamint az állandó választmányának is; a megyei pénztárak és számadások megvizsgálásánál, mint a számvizsgáló bizottság tagja mindig, éveken át lelkiismeretes pontossággal végezte farszto feladatait

A rimaszombati egyesült prot. főgymnasium igazgató választmányának már állásánál fogva is tagja volt, s mindenki tudja, hogy ez intézet mai felvirágzását nagyrészt a Terhes Pál odaadó buzgalmanak, böles tanácsainak s önzetlen fáradozásának köszönheti. — Mint a városi képviselőtestületnek és iskolaszéknek tagja, a tanügyi lelkés bajnoka volt mindvégig; — a rimaszombati dalárdát időnkint beállott stagnálásából többnyire az ő szavai segítettek életre ébredni; — rimaszombati takarékpénztár igazgatóságában mindig azon humanus vezérelvek fentartásán buzgolkodott, melyeket ez intézetben oly férfiak, mint id. Lengyel Sámuel és Csider Károly hagytak örökségül. A gömörmezei nép- és iparbank felügyelő-bizottságának is tagja volt s ez állásában is a lelkiismeretes munka és az intézet érdekeinek megvédelmezője, támogatója volt, s a becsületes polgári munkásság megjutalmazására törekedett. — A rimaszombati kaszinó igazgató választmányában és könyvtári bizottságában mindig a haladó párt lelkes tagja volt, a kaszinó társalgó-terme esténként egybegyűjti a megyei társadalom színe-javát, s ott bizony komoly vagy tréfás beszélgetés között a közéletben felmerülő viták gyakran tisztázódtak abban a békességes, emberséges szellemben, melyet a Terhes Pál nyugodt, részrehajlatlan és humanus egyénisége mindenütt fejleszteni iparkodott.

Ennek a száma kicsiny, de szívből és lélekben gazdag társaságnak örökre felejtethetetlenek lesznek azok az esték, melyeken át a Terhes Pál vidám ötleteit, szelid, sohasem sértő tréfáit, s bámulatraméltó emlékező tehetőségének, széleskörű ismereteinek fényes csillogását élvezhette Társalgása egy magát és az embereket ismerő bölesnek a beszéde volt; pose-okat sohasem vágott, csak enyelegve, adomázva, szeliden, megfontolva beszélt s valami sajátosság, egészen az ő kedves egyéniségéből folyó s azzal őszhangzó báj tette kellemessé a vele való érintkezés minden percét, s azért csak azok, kik sürűbben élvezték az ő társaságát, azok értik meg teljesen azt a nagy hatást, melyet Terhes Pál minden külső zaj, láрма nélkül is a társadalom egészséges fejlődésére gyakorolt.

E hó 9-én az ev. ref. egyházi előjáróság tagjai gyűltek össze a paplak ebédlőjében s szorgalmasan vizsgálták az egyházi számadásokat, melyeket Terhes Pál gondos előkészítésben, a legapróbb részletekre is kiterjedő figyelmes magyarázatokkal terjesztett elő és kísért. Ugy délutáni 4 óra tájban azzal a szándékkal, hogy egy kis friss levegőt akar szívní, kiment a teremből, de az ajtóban összerogyott. A segítségére siető családtagok, a jelen volt egyháztanácsosok, a cselédség gyöngéd gondnal fektették pamagra az elalétt beteget, de a rögtön odasiető dr. Szabó Samu főorvos — kinek nemesak sógora, de felejtethetetlen legjobb barátja is volt — fájdalmasan konstataulta rajta az agyszélhűdés félreismerhetetlen tüneteit.

Tíz napig élet-halál között lebegett; egész városunk társadalma az igaz részvét aggodalmával, a folyton

érte, a legtöbbet mégis e három erkölcsi intézmény vesztett.

Sokszor mondogatta tréfásan, hogy „szép, szép ez a papi hivatal, csak ne kellene évenként többet predikálni egyszerűen — s ezt is a kántor végezné.” Ez s az ehhez hasonló mondásai derült hatást idéztek elő, de azért mindenki tudta, hogy lelkipásztorokodásában ninesen maku. Soha sem mulasztotta el a templomot s mikor soros volt, szent áhitattal végezte papi kötelességét. Igazi kálmánista lelkész volt, a ki a predestinációban lelki megnyugvást talált. E hitének legpregnansabb bizonyossága a következő nyilatkozata volt:

„Ha az van elvégezve felőled, hogy Algírban kell meghalnod, bár egész életedben soha sem teszed ki a lábad Rimaszombatból, mégis Algírban fogsz meghalni.”!

Szegény Pál! Rólad az volt elvégezve, hogy férfi korod delén búcsúzz el tőlünk mindörökre. És a végzet teljesült: elköltöztél egy sejtelmes világba, itt hagyva minket a fájó emlékezet keservei között...

*

Azt mondja Hegel: a halál az élet legmagasabb eszelekvénye, mert egy felsőbb élet szülője.

Ha a templomba lépünk: eszünkbe jutsz. Ha a gymnasiumra vetjük tekintetünk: rád gondolunk; — ha a városi közgyűlési termébe lépünk: a te alakod keressük; takarékpénztárban, nőegyletben, kaszinóban üres a te helyed mindennütt... csak szívünk lett gazdagabb egy képpel — s ez a te emléked. Igaza van Hegelnek: te már megkezdted a felsőbb életet a soha el nem muló emlékezetben.

Dr. Veres Samu.

halaványuló reménységhez való szívós ragaszkodással kísérté figyelemmel a beteg lelkész óráról-órára változó állapotát. Végre 16-án az agy lobosodása rohamosan sietette a katasztrófát, s 18-án este 8 órakor Terhes Pál, fájdalom nélkül, esendes öntudatlanságban örök álmra hunyta szelid szemeit. — Halála megdöbbentett mindenkít rang- és valláskülönbség nélkül, mert vele a legnemesebb lelkű emberek egyike hunyt el váratlanul és nagyon is korán, élete legszebb éveiben, hiszen a boldogult alig mult 50 éves.

A részvét.

Terhes Pál halotti ravataltát a tágas paplak földszinti ebédlőtermében kiváló jó izléssel állította fel Hollósy József temetésrendező. A déli virágokkal pazarul elhalmozott teremben egyszerű fekete ravatalon feküdt a halott nyugodt arccal, mintha nem is utolsó útjára, csak egy rossz álm végére várakoznék. A terembe kis be járnak egész bucsuképen a hívők száza, kik egy-egy könyvesepet morzsolnak szét megilletődött arcaikon. — Nemesak a papot, az embert is siratják itt...

A katasztrófa utáni napon már pompásnál pompásabb koszorúk borították el a ravatalt és környékét. Ott voltak sorban elhelyezve a fehér és fekete szalagokon díszes feliratokkal az utolsó bucsu és elismerés e szomorú jelvényei:

A rimaszombati ev. ref. egyház — szeretett lelkipásztorának.

A rimaszombati egyesült prot. főgymnasium — szeretett igazgató választmányi tagjának.

Szeretett igazgatósági tagjának — a rimaszombati takarékpénztár.

Ügybuzgó felügyelő bizottsági tagjának — a gömörmezei nép- és iparbank.

Rimaszombati és vidéke nőegylete — szeretett pénztárnokának.

Rimaszombati Casino — szeretett volt pénztárnokának. Isten veled! — nőd és gyermekeid.

A legjobb rokonnak és hű barátnak — dr. Szabó Samu és családja.

A szerető, gondos sógornak — özvegy Turóczy Józsefné.

Főgondnoka — kedves papjának. (Baksay István.) Felejtethetetlen legjobb barátjának — a Baksay-család.

A jó rokonnak — Marikovszky Géza és neje. Tisztelő barátaid — Latinák testvérek.

Szeretett rokonnak — Horváth János.

Aldva, kegyelettel megörözzük nemes emlékedet — Stech Kálmán és családja.

Igaz barátjának — Lukács Géza és neje.

A felejtethetetlen jó barátnak — Beliczky Viktor és családja.

Szeretett, igaz barátjúnak — Molnár József és családja

Tisztelők és barátságuk jelül — Samarjay János és neje.

Az igazi jó barátnak — Dapsy József és felesége.

Ezen kívül koszorút helyeztek a ravatalra: az elhunytak testvérei; továbbá Szabó Károly és neje Etelka; Mihalik Dezső és családja; Farkas Gyula és családja; Dr. Orbán József és neje; Dr. Bacsoni Lajos és családja; Karkalits Gyula és családja.

A temetés.

Január 20-án délután 3 órakor már a jánosi-utezai kálmánista paplak környékét szélében-hosszában ellepték a gyászolók ezrei, kik utolsó földi útján elakarták kísérni a drága halottat, az örök nyugalom békés otthonába. Közéletünk sok kitünőségét ott láttuk; Bornemisza László alispánnal a megyei központi tisztikart; az ág. ev. egyház képviselőtestületében Hámos Józsefet, Kubinyi Aladár esp. felügyelőt, Glauf Pál rimaszombati, Kemény Lajos osgyáni, Liszkay János rimabrézói, Hüvösi Lajos pokorágyi lelkészeket. A zsidó hitközség Singer S. Leo főrabbi és dr. Cziner Miksa ügyvéd hitközségi elnök vezetése alatt mintegy 20 taggal volt képviselve. Az ev. ref. egyháztanács összes tagjai, a főgymnasium tanári kara, igazgató választmánya és tanuló ifjusága teljes számban. Rosenauer József ezredes vezetése alatt a helyőrségi tüzértisztikar. A pénzügyigazgatóságtól Netkovszky Adolf pénzügyigazgató, Tornyos György igazgató-helyettes, Madarász Pál segédtitkár s csaknem az összes tisztikar; a törvényszék tagjai teljes számban, a helybeli pénzüzetek igazgatósága: Kishonthy Gyula és Baksay István elnökök vezetése alatt, valamint a tisztviselők; továbbá báró Nyáry Sándor, Latinák Frigyes, Okolicsányi Gáspár, Farkas Ábrahám egyházmegyei főgondnok, Farkas Zoltán, Mihalik Dezső. Az ev. ref. egyházmegye papsága közül mintegy tizenketten Nagy Pál esperes vezetése alatt Kuppai Dénes vályi, Ruskay Gyula jánosi, Vathay László rimaszécsi, Szabó Gyula serkei, Szalóczy Dániel rimaszombati, Csabay Pál balogi ref. lelkészek stb.

A gyászszertartást a rimaszombati ev. ref. énekkar nyitotta meg, lélekig ható, szomorú halotti énekek, melyet az egyházi énekkar veterán kántora Szöllösy István személyesen vezényelt. Azután *Ruskay Gyula* jánosi-i ref. lelkész emelkedett fel a koporsó előtt és a következő tartalmas, megható beszédben jellemezte a nagy halottat s bucsuzott el örökre a felejtethetetlen, drága halottól:

Tisztelt halotti Gyülekezet!

— Kifejezést adni a részvét fájdalmának és a vigasztalás balzsamát nyújtani a roskadozó szíveknek, jutott nehéz, erőmet meghaladó feladatul e koporsó felett...

Nehéz és lélekpróbáló kötelesség ez, — oh mert hogy tudna megfelelő vigasztalást nyújtani az, a ki maga is vigasztalás nélkül szűkölködik, és hogy tudna a veszteségnek méltó kifejezést adni az, a ki maga is a veszteségnek leverő hatása alatt áll?

Egy képességek és eredményekben gazdag élet roppant itt össze váratlanul, idő előtt, a rövid földi élet-

BÁL!

Különös figyelembe veendő.

A legújabb, a legizlésebb kivitelű farsangi újdonságok dús választékban, olcsó szabott árak mellett ajánlva a n. é. női- és férfi közönség részére az ujonnan megnyitott, DEÁK FERENCZ-UTCZÁBAN levő magyaranyu női- és férfi divatruházban.

REISZ JÓZSEF.

nek delelő pontján... Ime ebben fejezhető ki rövid vonásokban, veszteségünk tartalma, ez teszi érthetővé, ezt a széles körre kiterjedő nagy és mélyreható fájdalmat, mely e koporsó felett nyilatkozik... Terhes Pál halt meg, az ő kihűlt szíve pihen ebben a koporsóban — azé a férfié, a kibez oly sokakat fűzött a szeretet, barátság, tisztelet köteléke, nemesak e megyében és városban, hanem széles e hazában mindenütt, a hol csak egyénisége hódító varázsával megjelent.

Es én meg vagyok győződve a felől, hogy nincsen közöttünk senki, a ki ne hozott volna ide magával egy-egy emléklapot életének könyvéből, a melyre a megboldogult neve, a velő töltött kedves órák emléke van feljegyezve. Meg vagyok győződve a felől, hogy nincsen közöttünk senki, bármely felekezethez tartozzék is, a ki vissza ne kívánna a koporsótól a békesség emez apostolatát és azt ne mondaná a zordon enyészetnek, a mit Mária-Magdolna a sírásának mondott: *Uram! ha te vitted el őt, mond meg nekünk, hogy hová tetted?*

Oh hű hasztalan fűrkészszük lábának nyomát, hasztalan hívek szólásra az egykor beszédes ajkat, amaz eltemette a vágatva jött enyészet futó homokja, emez lezárta örökre és sokunk fájdalmára a halál hideg keze. Beteljesült rajta a Jób könyvében bőleselkedő Elihu szava: *„az erős kéz nélkül eltörteték.”*

Allapodjunk meg ennél a kijelentésnél, s sirjunk ezt gyöngéd emlék gyanánt koporsójára! Odaiáll szavak ezek, rámutatnak arra, hogy miért sirunk, mit vesztettünk a megboldogultban... Erős vala ő is, a Libanon czedrusai közül való s ez az erő egész egyéniségében, de különösen szavaiban, ítéletében és szeretetében nyilatkozott...

Egy ősrégi Aroni családból származott a megboldogult, melyben az apa fiának adta át az ur szolgálatának palástját, s melynek minden egyes tagja a nagy világgazdának öt talentumos szolgája volt... Az apai palástot vette át, az ur szolgálatába szegődött ő is, nemcsak azért, hogy a családi örökség folytonosságát fenntartsa, hanem mindenkifele azért, mert érezte magában az aroni lélek csergedezését... És az ur ament mondott elhatározására, az apai palásttal együtt oda adta neki az apai széklet is, első emléket állítva benne és általa a nagy nevé elődnek.

Hogy miként viselte az öröklött palástot, miként töltötte be az apai széklet, erről te tehetsz bizonyosságot, rimaszombati ref. gyülekezet, mely ez előtt 23 évvel osztatlan bizalmaddal megtiszteléd s azóta a magadéknak mondhatád! Diszéd és dícsékedésed volt ő neked, a kinek papi hivatását az isteni kegyelem a külső hivatottság sok fényes jeleivel ékesítette.

A beszédek a fül próbálja meg, mondja a szentírás. És keveseknek jut az a szerenesés szóközi erő, hogy a szent ige hirdetése közben olyan ellenállhatlanul lefoglalhassák magoknak a hallgatók szívet, mint azt a megboldogult tette. A szabadság és felvilágosodás meggyőin járó emelkedett szellemű beszédei, az ő szép esengő, s az érzelmek mélysége és magasságához idomuló hangján előadva, mindenkit lebilincsel, megragadott — itt a vigasztalás és remény fényugarát, amott a hit és lelkesedés magasra lobogó lángját hagyva a hallgatók lelkében.

Ime, ezt a szólásban erős lelket törte el kéz nélkül a halál; ezt a hivatott építőmestert szólította ki Istennek szabados tetszése az egészen betöltött apai székéből, kiszólitotta az élet java-korában, a mikor a családi ereklyét, a papi palástot még nincsen kire hagyta.

Ezt az elveszített erőt siratjuk mi is a gyülekezetel együtt lelkészársak, kik e tekintetben elsőnek tartottuk őt magunk között, és ez a veszteség csak súlyosbodik megrázó voltában, ha elgondoljuk, hogy a megboldogult nemesak a szólásban volt erős, hanem az ítéletben is.

A papi talentumok értékesítése nincs egyedül a szószékhez kötve sehol, itt talán még kevésbé. Arra valók azok, hogy bevigyük őket a közelet minden szögletébe és értékesítsük az igazság, jog, a társadalom javára.

Ha mérlegbe vetjük már a megboldogultnak köz-társadalmi tevékenységét, lehetetlen észre nem vennünk, hogy azok talán még nagyobb értéket képviselnek az evangélium szolgálatában kifejtett buzgalma és elért sikeréinél is.

Ott látjuk őt mindenütt, a hol munkára és tanácsra van szükség. Mély belátása, helyes adminisztratív érzéke, tanulmányok által gyarapított erős emlékező tehetsége, a kényes helyzetekben való gyors találatkészsége, mindenek felett pedig az emberekkel való érülködésben tanusított szellemi előkelősége, személyeskedéstől ment higgadsága, kiváló helyet biztosítottak neki úgy a politikai, mint különösen az egyházi, megye, gymnasium, városi képviselő testület casinó és pénzügytétel zöld asztalánál. Alaptermetének finomsága pedig egyenesen praedestinálta őt a növegyleti titkárságra.

Es miről tesz már bizonyosságot ez a széleskörű munkásság, ha nem a munkaképesség, az ítélet és meggyőződéshöz való erő? A társadalom csak arra bizhat sokat, a kinek sok adatott.

Tudom, hogy az intézmények túlélik az azok mellett örökös egyének, a lényegökben rejlő marandóság erejénél fogva, de tudom azt is, hogy minden ponton, a hol csak működött, érezni fogják józan belátása és ítélete erejének hiányát és tartogatni fognak egy-egy fájó könnyet kedves emlékének.

Es mindez az erő azért volt olyan átható, mert a szeretet forrásából nyerte táplálékát; a szeretet forrásából, melyet mindnyájan tapasztaltunk, de legjobban az ő forrón szeretett családjá, kiterjedt rokonsága. Ha látni akarjátok szeretete erejének nagyságát, akkor nézzétek ezt a lelkétől megfosztott papi hajlékot, a melynek minden szeglete utánna sohajt, és nézzétek ezt az árvaságra jutott aroni családot, az özvegyi fátol sulya alatt roskadozó hű feleséget, a gyöngéd, gondos jó apát, a fentartó oszlopot kereső árvaakat, nézzétek a fájdalom terhe alatt meghajlott testvérek, rokonok, barátok nagy seregét, kiknek lelkét és gondolatát e pillanatban csak a mérhetlen fájdalom tudata tölti be. Nézzétek és győződjetek meg a felől, hogy nagy erő lehetett annak szeretetében, a kit ennyien oly igazán siratnak, és sokat vesztettek azok, a kik így roskadoznak a fájdalom sulya alatt.

Nézzétek, nézzétek és siratjatok velők, hiszen vigasztaló szótok úgy sem volna képes megállítani a könnyek árját, emberi erő úgy nem volna képes lecsillapítani a szívek tengerének háborgó hullámaint...

Emberi erő nem... egyedül neked van erre hatalmad sorsunk ura, mindenható Isten! és ennek tuda-

tában a te kezébe tesszük le bánatunkat, téled kérünk és várunk vigasztalást!

Egy hű szolgádnak koporsója felett állunk, a ki szent igéd hathatós erejével építette ebben a hegyen épült városban a te országodat a gyülekezet és társadalom közelmérésére. Munkássága nem volt eredménytelen, mert te őt talentumot adtál neki és ime ő még más öt talentummal számol be neked. Erről tesznek bizonyosságot ama fájó könnyek, melyek koporsójára hullanak s azon emlékoszrokk, mik ravatalát ékesítik.

Nagy Isten! te sokszor állítád a megboldogultat a vigasztalást keresők közé és ő igéd erejével sok bánatot elaltatott, sok könnyet felszárított. Tedd igédet most is ilyen hathatóvá, midőn mi keresünk vigasztalás korai és váratlan kildőte felett. Légy gyámola a boldogság paradísimából kiküszöbölt családnak, győzd meg őket a felől, hogy a te vigasztalásod kutjából a vizek soha ki nem fognak; karod elég erős támogatni és fentartani a világ összes árvaít, özvegyeit. Juttasd eszközbe a fájó visszaemlékezés öröibaan az elhunyt családfele akaratodon megnyugvó esendes lemondását és ez az emlékezés tegye őket is esendessé, méltóságossá a vesztés bánatának viselésében.

Adj vigasztalást a pásztorát sirató gyülekezetnek, a testvérek, rokonok, barátok, szolgatársak nagy seregének és tedd emléket örökre áldottá mi közöttünk.

Most pedig már reád bizzuk a megtört és elalélt erős lelket és miután földi munkássága szinterét akaratod parancsszavára itt kellett hagynia, bízid atyánk őt többre menyei szent országodban. Amen.

Rövid imával fejezte be beszédjét Ruszkay, s a hallgatóság mély megilletődéssel gondolkodott el a szép beszéd fölött, mely után a rimaszombati dalárda, gyászfátyollal bevont lobogója alatt, szabatosan, megszokott praecizitással Vary János karnagy vezénylete mellett éneklte el az „A dalnokot hagyjátok” kezletű gyönyörű alkalmi darabot, mely az emberek széneibe könnyeket esalt.

Majd a négyfogatu halottas kocsiira helyezték a koporsót, a temérdek koszorut pedig két külön kocsin szállították ki a temetőbe. Az impozans menetnek díszruhás városi rendőrök esináltak utat, míg kinn a temetőben a városi tűzoltóság tartotta fenn a rendet és teljes díszben tisztelgett az elhaladó koporsónak végtiszességül.

A sirnál Vathay László rimaszécsi lelkész, szóközi hévvel mondta a következő tartalmas gyászbeszédet:

Mélyen tisztelt gyászoló közönség!

Ezen magasztos hivatásnak szentelt, nemes küzdelmek közt folytatott élet utolsó határkövénél állottunk meg itt. A rimaszombati református egyház isten szerint való pápját az itteni köztársadalmi élet egyik legjobb vezérét, a közművelődés lelkes bajnokát, a legőszintébb, legigazabb barátot, és a legboldogabb család oszlopát, szívet, lelkét, mindenét kísértük ki ide, hogy átadjuk itt örök pihenésre az édes anyaföldnek. — Végtelenül szomorú gondolat! Igazán megdöbbenő valóság! Ime itt van, e sötét, keskeny sírűreg! Ide tétetik le ő is, a ki fenkölt lelkének fényével, nemes szívének melegével csak imént is oly széles körben munkálkodott, hatott, annyi szívet táplált, gyújtott, termékenyített az isteni ige, a hit, a szeretet hatalmával. Ide tétetik le, a sötét keskeny sírba, pihenésre, nyugalomra.

Oh de hát gyászoló közönség! azt mondja-e nektek a szívetek, hogy ő neki szüksége volna már a pihenésre, a nyugalomra? Hát e félszázad, melyet bölcső-jétől sirjáig itt élt át közöttetek, oly hosszú volt-e már nektek, hogy könnyű szívet tudtok elszakadni tőle?

Oh nem, nem! Hiszen épen azért fáj a szívrünk, a lelkünk, azért omlanak forró könnyeink, azért olyan megdöbbenő e sirnak a tekintete, a hívogató nyugalom, mert élte derekán, közhasznu, s kerdus munkálkodásának a szinteréről ragadja el őt e sir mi közülünk.

Ha egy kifáradt vándorra borul rá a sirhalom, — mint egy nyári alkony a munkás néptől nyüzsgő tájra, — megnyugszunk azon, habár a sirral soha nem tudunk megbékülni; de ha a ragyogó, éltető nap hirtelen száll le, ha gyorsan tűnik el a vészes felhők tenyerében, és mi sötétségben maradunk, megdöbbenve gyökereznek a földbe lábaink. — Megdöbbenve állunk mély gyászunk és veszteségünk terhe alatt, e sir szélén is, mert ez a legjobbat, legigazabbat életének teljességében ragadja el soraink közül.

Ha ez a tiszteletes férfiú, pihenést találand e sírban, nem azért pihen itt meg, mert az élet küzdelmei után pihenésre volt már szüksége, hanem azért, mert sok, sok ezer szív fájdalma kísérté ide, sok, sok ezer szív áldása, imádsága száll és könnyűje hull rája. — Hiszen olyan volt élete, mint az az áldó, játékony nap, melynek melege és sugára mindenüvé elhat, mindent körülvesz, mindenütt áldást fakaszt. — Vagy olyan, mint egy hegyi forrás, mely kellemes tiszta vízzel üdítőleg hat a vándorra. — Szívének szeretetével megaranyozta, boldoggá tette első sorban azt a kicsiny kört, azt a kis családot, a melynek körében oly igazán boldog volt, s a hol oly sok örömmel lehetett volna még osztályosa. — Az örökélet javai után vágyódó hűveinek szomját is ihletett lélekkel oltogatta. Azoknak atyja, vezére, barátja volt. A társadalmi élet minden nemes célra irányuló mozgalmában vezér, jóltevő, tanácsadó. — A társasélet köreinek, eleven ragyogó szellemével, örök vidám kedélyével központja, éltető lelke. — Gömöri református egyházmegyének ifjúságától kezdve kitünő tollu jegyzője, s most tanácsbírája és anyyunk hű igaz, nemes lelkű barátja, jóltevője, utmutatója, segítője.

Nemesak a ti vesztésegetek, gyászotok és fájdalmatok nagy és mély, szívűhez forrott kedvesei, a kik az ő lelkének védő szárnyai alatt, mint egy lombátor alatt, oly végtelenül boldogok voltatok, hanem nagy és mély a mi gyászunk és veszteségünk is. Azé az egyházé, a melynek körében közel negyedszázadon át hirdette ihletett ajkaival az Isten evangéliomát. Ezé a társadalomé, ezé a városé, a melynek igaz érdekét önzetlen lélekkel szolgálta. És különösen a gömöri református papi testületé, a mely mindig reménységgel és büszkeséggel tekintett rá, mint oszlopos tagjára, a ki az isteni igazságok, a hit, az emberszeretet, a békesség zászlaját magasan hordozta.

Mikor itt állunk sirjánál, ti mellettetek, szívéhez forrott kedvesei, szeretnők letörölni a részvét meleg szavaival omló könnyeitek, ha a mi könyveink is záporként nem folynának; szeretnők meggyógyítani vérző szívetek fájdalmát, ha a mi szívrünk is oly igen nagyon meg nem volna vérezve; szeretnők visszaadni őt tinéktek, hogy mi

is visszanyerhetnők őt, ha isteni hatalom volna mi bennünk. Oh, de a könyveket letörölni, a szív fájdalmat meggyógyítani csak az a mindenható Isten tudja, a ki intézi életünket és halálunkat is. Ő adjon ti nektek is vigasztalást, enyhítélet, az ő akaratán megnyugodni tudó lelket.

Te pedig kedves barátunk, anyyunk tiszteletének s szeretetének tárgya, pihenj békén mélységes sírdban. Mi, tisztelőid, hűveid, barátaid végtelen serege, itt vagyunk sírod felett és siratunk, siratunk szívrünk igaz fájdalmával, forró könyveinkkel és áldunk sírdban, hogy legyen könnyű minden porszem, mely koporsódra hull. Áldanak szeretett és szerető hűveid, barátaid, szolgatársaid Áldunk minyynáján lelkünk áldásával, imádságaikkal. Találj nyugalomát a megszentelt földben... szíved, lelked forró szerelmével pedig állj őrt és virassz tovább is felettünk és kedveseit sorsa felett!

Isten veled, Isten veled!

Végül a ref. énekkar zengett el még egy gyászdalt, s a fagyos hantok dűbörögve kopogva fedték be a legderekabb emberek, a legjobb papok, a legnemesebb lelkek egyikének kihűlt tetemeit.

Áldás, örök emlékezet virasszon e drága sir felett!

A gyászejelentések.

Az elhunyt lelkész halálát a rimaszombati ev. ref. egyházközség a következő rövid gyászejelentésben adja hírül:

„A rimaszombati ev. ref. egyházközség fájdalommal tudatja szeretett lelképásztorá, Terhes Pál urnak f. évi január 18-ikán esti 8 órakor történt gyászos elhunytát. — Rimaszombat, 1895. január 19.”

A család pedig a következő gyászejelentést adta ki:

„Özv. Terhes Pálné szül. Szabó Emma, gyermekei: Samu és Ilona; Orbán Józsefné sz. Terhes Rózsa férjével és gyermekeivel; Terhes Johanna; Debreczeni Bertalané sz. Terhes Lilla férjével és gyermekeivel; özv. Fodor Gyuláné szül. Terhes Ilona gyermekeivel; Osváth Bertalan, Osváth Zoltán, Osváth Hermína, Osváth Erzsébet; — özv. Turóczy Józsefné szül. Szabó Terézia; — Dr. Szabó Samu nejjével s gyermekeivel, ugy a magok, mint a számos rokonság nevében is fájdalommal megtört szívrrel jelentik a forrón szeretett férjné és atyának, a jó testvér, nagybátya és felejtethetlen sógornak és szerető rokonnak Terhes Pál rimaszombati ev. ref. lelkész, a gömöri ev. ref. egyházmegye egyházi tanácsbírájának, folyó évi január hó 18-án este 8 órakor életének 51-ik-, legboldogabb házasságának 16-ik-, lelkész-ségének 23-ik évében rövid szenvedés után történt gyászos elhunytát. — A boldogult hült tetemei folyó hó 20-án d. u. 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartásai szerint a rimaszombati sirkertben elhelyeztetni. — Áldás és béke kihűlt poraira! — Rimaszombat, 1895. január hó 19-én.

Tanügyi jelentés az 1894-ik év második feléről.*)

A lefolyt félévben kétféle emelkedett az iskolák száma. — A nagy-szabolosi papírgyár ugyanis, mely a két év előtt pusztító nagy tűz következtében üzemét s így iskoláját ideiglenesen beszüntette, a gyár újabb üzembe hozása után azt újonnan szervezte. — A rimamurányi vasmű-egyesület pedig rákosi telepén állított egy magyar tannyelvű iskolát. — Iskolánk száma ezen újonnan szervezett két iskolával 312-ről 314-re, a tanterem száma pedig 389-ről 393-ra emelkedett. — Az iskolával nem bíró, de iskolailag egy szomszéd községhez csatolt 31 község közül Szentkirály alkalmas épületet szerzett, melynek némi átalakítása után a községi iskola a jövő 1895—96-iki tanévben meg lesz nyitható.

A millenium alkalmából szervezendő 400 állami iskola közül megyénk területére engedélyezett két iskolából a rédovai előreláthatólag szintén már a jövő tanévben meg lesz nyitható, mennyiben a község a két tanterem és tanítói lakásból álló iskolaépület költségét magára vállalta s erre törvényhatósági engedélyt is kapott. Ellenben a klenőci állami iskola szervezését hátráltatja ezen község speciális viszonyai mellett úgy egy alkalmas telek mint az ennek megszerzésére és kiépítésére kívánt községi hozzájárulás hiánya.

A dobsinai állami polgári iskola teljes kifejlesztése a IV-ik osztály megnyitásával a lefolyt félévben befejezett nyert. — Ezen tanintézet életképessége s kulturális hivatásának kiváló jelentősége minden kétségen felül áll. A folyó tanév kezdetén ugyanis a felvételre tömegesen jelentkező tanulók nagy száma következtében első osztályu tanulók részére parallel-osztály felállításra vált szükségessé.

Szaporítottat a tanszemélyzet létszáma ezenfelül a nagy-rőzei kereskedelmi tanfolyammal összekötött polgári iskolánál is, hol a tantárgyak helyesebb beosztása és ellátása céljából két új tanári állomás szervezése engedélyeztetett.

A rozsnói községi iskola államosítása a gondnok-ság és a tanítók kinevezésével szintén befejezést nyert, s az új iskola felépítését a magas miniszterium által jóváhagyott terv szerint az erre kötelezettséget vállalt város már is foganatosítja, úgy, hogy abba az államiskola a jövő tanévben már beköltözködhetik.

Tizenhatezer fityai befektetéssel lett majdnem egészen újonnan átalakítva és célszerűen kiépítve a rozsnói róm kath. elemi fiúiskola.

Folyamatban vannak a tárgyalások a dobsinai áll. polgári fiú, — a rimaszombati közs. elemi és polgári leányiskolák, továbbá a nagyszuhai, bánrévi és murányi elemi iskolák részére szükséges épületek felemlése tárgyában, melyeknél az alkalmas telek megszerzése képezi a legnagyobb akadályt.

Az ovoda és tanköteleseknek a közig. bizottság által elrendelt összeírása alkalmával ismételve tapasztaltott, hogy az eredmény az 1890 ik évben foganatosított népszámlálás adatától messze elmaradt. — Minden egyes esetben elrendeltetett a pótoszeírás: — A tanköteletség pontos végrehajtása a lefolyt félévben is kiváló gondoskodás tárgyát képezte. — A célhoz vezető intéz-

*) A gömörmegei kir. tanfelügyelőségnek a megyei közigazgatási bizottságban előterjesztett féléves jelentése.

kedések eredményét igazolja úgy a mulasztási bírság, mint az iskolába járók emelkedése.

A hitfelekezeti tanítók fizetésének szabályozásáról szóló 26 törvények végrehajtására vonatkozó munkálatok már be vannak fejezve. Megyénk területéről 68 iskolafentartó hitközség folyamodott államsegélyért, s a szabályszerűen felszerelt kérvényeket a közg. bizottság pártolással terjesztette fel a miniszteriumhoz. Államsegélyért folyamodott 2 községi, 23 róm. kath.: 33 ág. ev. és 10 reform. iskolafentartó, kik 9284 frt államsegélyt igényelnek eskély kivétellel, valamennyi a tanítói fizetésnek 400 frtig való kiegészítését kérelmezi.

Ezen segélyvel előreláthatólag tetemesen fog apadni, úgy az íjesztő mérvben emelkedő tanítóhiány, mint a nem képesített tanítóknak megyénkben ez idő szerint 80-ra menő száma, mely körülmény a tanítási eredményt is nagy mérvben apasztja. Ennek megakadályozására törekednek az iskolafentartók saját erejükből is, midőn, mint Uraj, Tajti, Sőreg, Almágy, Sztrízs, R-Lehota, a tanítói fizetést tetemesen emelték. Lényeges javítást azonban az iskolafentartó községek eskély népessége és szegényessége mellett csak az államsegély igénybevételétől remélhetni.

Az ovodaügy fejlesztése állandó gondoskodás tárgyát képezte a lefolyt félévben is. Ovoda szervezésére kötelezett városok és községek el vannak látva ily intézettel. Az állandó menhely szervezésére kötelezett Tiszolcz, Kokova és Klenócz nagyközségekben ez iránt a tárgyalások folyamatban vannak. Nyári menhely fenntartására kötelezett 183 község közül eddig 85 felelt meg ebbeli kötelezettségének. Az eddig még nyári menhelyvel nem bíró községek köteleztettek a közg. bizottság által, hogy nyári ovodai alapot létesítsenek, s az évenként e célra költségvetésileg felvett legalább 20 frtnyi összeget tőkésítsék. Előmozdította ezen ovodai alapok gyarapodását gr. Andrassy Géza nagybirtokos, ki 38 rozsnyói járásbeli községnek e célra 1370 frtot adományozott.

Az iskolák tanítási eredményét, s azok beléletének egységes kifejlését a gyakori tanítói változások, s a nem képesített tanítók még mindig nagy száma hátráltatja. A fokozatos haladás mindamellett azonban általában kiélegetőnek mondható. Különösen a magyar nyelv tanítása tekintetében elért eredmény a legszebb eredményekre jogosít fel. Valamennyi tanító bírja a magyar nyelvet, s úgy a közvetlen módszer, mint a magyar nyelvnek más tantárgyak tanításánál való alkalmazása is évről-évre terjed.

A magyar nyelv tanítása tekintetében kiváló sikerrel működő tanítók közül 11, összesen 508 frt jutalomban részesült a Fáy Gusztáv-féle alapítvány, a nemzeti alap esedékes kamataiból és a közoktatási kormánytól.

A népoktatásügy emelésére célzó törekvéseket ez évben is hathatósan támogatta a „Gömörmezei magyar közművelődési egyesület”, mely három egyleti ovoda, két állandó gyermek-menhely fenntartására, iskolák felszerelésére, s a magyar érzés és gondolkodás ápolására 2200 frtot fordított.

A megye területén működő egy általános és három felekezeti tanító-egyesületnek a lefolyt félév keretében eső tevékenysége a továbbképzés iránti érdeklődés fokozódásáról és a tanítói közszellem megszilárdulásáról tesz tanúbizonyságot. — A Csetneken megtartott ált. tanító-egyesületi, valamint a Rimaszombaton lefolyt róm. kath. s a Pelsőzön tartott ref. tanító-egyleti közgyűlés tartalmas tárgysorozatával a vita folyamán megindult tanulságos eszmecsere mellett, élénk képet nyújtotta az egyesületi élet változatos és sokoldalú tevékenységének.

Ki nem szolgáltatott tanítói fizetés behajtása ügyében két panaszos fel folyamodványára történt intézkedés.

Gömörvármegye választott megyebizottsági tagjainak névjegyzéke az 1895 evre.

A rozsnyói kerületben: Roszty József városi főjegyző, Oravetz Mihály gymn. tanár, Hajasi Sándor ev. főgymn. tanár, Szontagh József ügyvéd, Podhraczy István kanonok.

A dobsinai kerületben: Sárkány Kálmán kereskedő, Gömör Gusztáv kereskedő, Nickl Gyula városi főjegyző, Szontagh Márton vasgyáros, Sárkány Miksa kereskedő, Dr. Kellner Viktor városi orvos.

A kraszna-horka-váraljai kerületben: Erössy Lajos jóságintéző, Tomory Géza szolgabíró, Ónody Károly gazdatiszt, Szentpétery Árpád építőmester.

A dernei kerületben: Hodinka Mihály uradalmi ügyész, Brez Sándor erdőtiszt, Gleidura Géza r. k. lelkész, Safesák Gyula gyári pénztáros.

Az alsó-sajói kerületben: Szentmiklóssy Béla birtokos, Speczián Gusztáv bányatiszt, Terray Gyula ev. esperes, Fábian Ferencz urad. igazgató.

A esetneki kerületben: Matolay Bertalan ügyvéd, Sárkány Károly vasgyáros, Petrovics Miklós vasgyár. igazgató, Czékus István körjegyző.

Ochtinai kerületben: Martini János uti biztos, Mariássy Gyula szolgabíró, Urbán János körjegyző, Kalanda Bertalan néptanító.

Jolsvai kerületben: Ifj. Porubszky Imre szolgabíró, Victorisz Sándor uti-biztos, Kubinyi Géza országgyűlési képviselő, Basilidesz Gusztáv polgármester, Ifj. Czibur Imre ügyvéd, Baltazar Antal ev. lelkész.

Nagyrozei kerületben: Perjessy László tanár, Remenyik Dienes városi tanácsos, Prekopa Károly városi főjegyző, Nandrássy Gusztáv polgár.

Pelsőzözi kerületben: Fridrik Vilmos városi jegyző, Szarvas János városi bíró, Blum Sámuel fagyári igazgató, Polonkai kerületben: Gál György községi jegyző, Golda János r. k. lelkész, Dr. Kalchbrenner H. urad. orvcs. Szekeres Antal r. k. lelkész.

Pohorellai kerületben: Kuna Aurél főszolgabíró, Kajaba Antal bérő, Löffner István főerdész, Zapotóczky Endre g. k. lelkész Hering Sámuel urad. erdőmester, Erössy Sámuel erdőmester.

Murányi kerületben: Szift Gyula erdész, Zorkóczy József körjegyző, Mihalik Dezső urad. ügyész, Pikler Károly üzletvezető, Pauk László urad. pénztárnok.

Giezei kerületben: Kovács Frigyes ref. lelkész, Matyasovszky János földbirtokos, Markus Dienes körjegyző.

Balogi kerületben: Buzágh István ev. lelkész, Vitárius András bíró, Dr. Danis János körorvos, Valkay László körjegyző, Csaszókóczy Károly urad. erdész, Csabay Pál ref. lelkész.

Szkárosi kerületben: Tóth Márton körjegyző, Vlachó János körjegyző, Bráz András földész.

Harkási kerületben: Szladek Ignác jóságbíró, Bodon Pál birtokos, Tomesányi István gazdász, Valent Pál földműves.

Ratkói kerületben: Hrk István bányatiszt, Gallo János polgár, Faluba András bíró, Szerényi Lajos körjegyző, Ifj. Danis Márton kereskedő.

Kövi-i kerületben: Ján János birtokos, Ziman Dániel körjegyző, Bradofka Károly erdész, Filip János.

Rimaszombati kerületben: Dr. Szabó Samu vármegyei főorvos, Nagy Ferencz városi főjegyző, Török János törvényszéki bíró, Terhes Pál ref. lelkész, Szabó (Kozma) József intézeti pénztáros, Barna Imre városi alkapitány.

Osgyáni kerületben: Cselinszki János földész, Bolha György községi bíró, Czaban György földműves, Kojnok Pál földműves.

Cserenesényi kerületben: Hámos József magánzó, Blahó Márton földműves, Andrik Pál földműves, Ambrus András földműves.

Ráhoi kerületben: Pazár István földműves, Szabó Mihály földműves, Bérezy Elek urad. erdőtiszt, Molnár Gusztáv körjegyző.

Kokovai kerületben: Szentpétery Géza körjegyző, Kovács Ferencz magánzó, Kröpfler Károly fakereskedő, Bobok Tivadar erdőgazd.

Nyustvai kerületben: Fáy Gyula országgyűlési képviselő, Hruska János földműves, Rasztóczky Pál uti biztos, Scholcz Miksa gyár. urad. erdőtiszt, Fáy László birtokos.

Péterfalai kerületben: Unterer Mihály r. k. lelkész, Jádó Ferencz körjegyző, Bányay Ferencz nyug. szolgabíró, Balajthy Sándor földész.

Várgodei kerületben: Kubinyi Bertalan magánzó, Olman István földműves, Kubinyi Sándor uti biztos, György Frigyes körjegyző.

Sőregi kerületben: Pongrácz László birtokos, Szokolai Andor magánzó, Findura István esperes plebános, Dr. Fodor Béla járási orvos.

Feledi kerületben: Gr. Almássy Arthur szolgabíró, István József földműves, Varga János földműves, Pélos Mihály földműves, Bottnyik János földműves, Turóczy Miklós földműves, Nagy János földműves.

Hangonyi kerületben: Csák Károly birtokos, Stelkovic László birtokos, György Lajos körjegyző, Szeless Ödön laoszerkesztő, Mrafsák József kántor-tanító.

Rimaszécsi kerületben: Nagy József ügyvéd, Nagy János földműves, Vattay László ref. lelkész, Illés Gyula urad. tisztartó.

Bátkai kerületben: Lengyel Ábrahám körjegyző, Ifj. Bodon Mihály (peez), földműves, Bornemisza Elemér tb. jegyző Varga Antal ref. lelkész.

Putnoki kerületben: Dapsy Gyula ügyvéd, Hönseh Ede bányagazgató, Farkas Gyula ügyvéd.

Bánrévei kerületben: Varga Nándor gazdatiszt, Fábian Kamil r. k. lelkész, Osváth Dániel szolgabíró, Tornay János földműves.

Hanvai kerületben: Hevessy Péter birtokos, Ragályi György birtokos, Darvas Pál birtokos, Repecky András. Sajó gömri kerületben: Deákpál András város bíró, Ifj. Galovits János árvagyám, Mikola György ev. lelkész.

Tornallyai kerületben: Kovács Miklós ügyvéd, Török János ev. lelkész, Tornallyay Árpád birtokos, Góder-János földműves.

Abafalvai kerületben: Lukács Árpád birtokos, Zemann András plebános, Fodor Gusztáv birtokos.

Csoltói kerületben: Flüder István földműves, Chovan István földműves, Dusa Károly körjegyző, Jánosdeák István birtokos.

Zádorfalvai kerületben: Kósik Dániel földműves, Lenkey Pál földműves, Lenkey László földműves, Ablonczy Lajos földműves, Deme Ferencz földműves.

Ragályi kerületben: Járđánházy Dénes birtokos, Pály Géza okl. gazdatiszt, Almássy Illés birtokos, Lenkey Ráfael birtokos, Horkay István birtokos.

Hirek és vegyesek.

A pelsőzözi jegyző ünnepeltetése. Szép ünnepély színhelye volt folyó hó 22-ikén Pelsőz város. A középületeken nemzeti színű zászló jelezte az ünnepélyt, melyet Friedrich Vilmos, a város érdemes jegyzője tiszteletére rendeztek. Ez alkalommal nyújtotta át Hámos László főispán — ki Berzétéről Mariássy Barna főszolgabíró kíséretében érkezett Pelsőzre — a város-ház nagytermében a derék főjegyzőnek a koronás arany érdemkeresztet. — A főispán e kellemes tisztét lendületteljes és szónoki hévvel elődott szép beszéd kíséretében teljesítette, az ünnepelt pedig meghatva fogadta a legmagasabb helyről érkezett kitüntetést. Az ünnepélyt fényes bankett követte, melyen a város és vidéke intelligens ezíja teljes számban vett részt.

Gazdasági előadó. A földmívelési miniszter Szalkall Andort, a gömörmezei gazdasági egyesület derék titkárát a megye közigazgatási bizottságába közigazgatási előadóvá nevezte ki.

Új tisztartó Rimaszécsen. Fülöp Szász Koburg góthai herceg ő fensége — mint értesülünk — az Illés Gyula halálával megüresedett tisztartói állásra, megkülönböztető bizalommal *Marikovszky Géza* balogi számtartót nevezte ki. A balogiak ugyan nehezen fognak megválni a szeretetreméltó számtartótól és kedves kis családjától, mely az ottani társadalomban a mintaszerű otthon bájós fészke volt, de mi őszintén örvendünk rajta, hogy a jeles fiatal gazda ily jól megérdemelt előléptetésben részesült, mely által fáradszhatatlan tevékenységének magasabb jelentőségű munkakör nyílik, s igaz szívvel kívánjuk, hogy új otthonában is az a szeretet, ragaszkodás és boldogság környezze, melyet Balogon oly nagyon kiérdemelt s melynek alapja szép családi életében gyökerezik.

Eszküvő. Dr. Szabó Elemér m. kir. honvéd-ezredorvos — Szabó György Rimaszombati városi polgármester kitűnő fia, — f. hó 14-én esküdtött örök hűséget Szendeffy Ozilla urhölgynek, Szendeffy József m. kir. honvéd-főtörzsrósvos bájós és nagyműveltségű leányának Székes-Fehérvárott. Áldás, boldogság legyen az ifjú pár állandó kísérője.

Adomány. Urszinyi Zsigmond, tornallyai gyógyszerész ur részéről három forintot vettünk a városunkban felállítandó Tompa szobor javára. Az összeget köszönetünk kifejezésé mellett rendeltetés helyére küldöttük.

Eljegyzés. Matolcsy Pál, a rimaszombati községi leányiskola derék fiatal tanítója, a helybeli ifjuság egyik kiválóan rokonszenves alakja, f. hó 20-án, vasárnap

váltott jegyet Rásky Erzsikével, néhai Ráski Bertalan kedves, szeretetreméltó leányával. Áldás, boldogság kísérje a köendő frigyét!

A gömörmezei atletikai klub f. hó 19-én d. u. tartotta évi közgyűlését a tornacsarnokban *Fáy István* elnöke alatt. A közgyűlésen — melynek tárgyát a klub első évi működéséről való beszámolás képezte — a tagok jelentékeny számmal jelentek meg. Az elnök üdvözlő szavakkal nyitotta meg a közgyűlést, majd *dr. Löcherer Tamás* másodelnök olvasta fel szépen kidolgozott jelentését a klub első évi működéséről. Jelentésében méltán kihozta a részvétlenséget, melylyel a klubnak küzdenie kellett eleinte s reméli, hogy a klub fellendülése iránt érdeklődő közönség, mely a legtöbb új intézmény iránt kezdetben bizalmatlan, a jövőben mindinkább fellelkesülni fog a testező és egészséges sport fejlődését célzó eszmékért. Ezután tárgyalattott és tudomásul vétetett *Kishonthy József* pénztárnok jelentése, s csupán a jövő évi költség előirányzat kellett némi vitát, végül azonban ez is megállapított, s ezzel a közgyűlés véget ért.

Lemondott ügyvéd. Az öreg Kovács Ferencz, Kokova nagyközség érdemes jegyzője, Kokova vidékének szeretet Feri bácsija, megunta a felesleges ügyvédi titulat, a minek előrehaladt kora miatt ugysem sok hasznát vette, s mint a hivatalos lap január 16-án megjelent száma közli, kitűrlötte magát az ügyvédek névsorából a miskolczi ügyvédi kamaránál. Jól megérdemelt pihenéséhez még sok boldog esztendőt és tartós jó egészséget kívánunk.

Athleta bál. A gömörmezei atletikai klub ez idei első bálja, mely február hó 24-én tartatik a „Három Rózsa” nagytermében, fényesnek és nagyszabásúnak ígérkezik. A bál védnöknője: méltóságos *Hámos Lászlóné szül. Balányi Ida* urnő lesz, a rendező-bizottság elnöke: *Farkas Zoltán*, alelnökök: *dr. Löcherer Tamás* és *Feledy Ferencz*, jegyző: *Szelezcky Árpád*, pénztárnok: *Szentmiklóssy Gyula*. A rendezőség mintegy 55 tagból áll. A klub kebeléből alakult végrehajtó bizottság tagjai: a bál tisztikara, továbbá: *Fáy István*, *Török Gyula*, *Szeless Ödön*, *dr. Schweighofer Ferencz*, *Hamaliár Lajos*, *dr. Kármán Aladár*, *Kishonthy József*, *Lokesánszky Endre*, *dr. Krausz Gyula*, *Perez Samu*, *Brukner Ferencz*. E bizottság már akezióba lépett, s megkezdte mindazon intézkedéseket, melyek a bál külső fényének emelésére szükségesek. A multság iránt város- és megyeszerte élénk érdeklődés mutatkozik, s az előjelek arra engednek következtetni, hogy a bál az atletikai klubhoz méltó: előkelő és diszes, s minden tekintetben fényes sikerű lesz. Remélhető, hogy úgy városunk, mint megyénk előkelő közönsége méltóan lesz képviselve annak a testületnek a multságán, melynek tagjai a megye és város ifjuságából, s társadalmának ismert alakjaiból állnak. A multság erkölcsi sikerét és belső fényét nagyban növelné az, ha városunk közönsége minél tekintélyesebb számban jelenne meg, s fesztelen mulatozásával beigazolná azt, — mire tulajdonképp e bál leginkább hivatva is volna — hogy a város és vidék előkelői között már nincsenek, vagy alig vannak bármilyen differenciák. Ideje volna már, hogy az a minden alapot nélkülöző, de egyeseknek immár csaknem megrögzött vélekedése, hogy valamelyes elleneteket akár egyik akár másik rész istápol, megdöntessék. Erre törekszik megfelelő buzgalommal az intelligens és előkelő tagokból álló rendezőség is, melynek főcélja a multság teljes sikerének biztosítása, — fokozott erkölcsi és anyagi áldozatok árán is, — a nagyközönségtől függ, hogy e megfeszített buzgóság és igyekezet méltányoltasák akkép, hogy diszes megjelenésével és zavartalan, kedélyes mulatozásával a rendezőség fáradozásait koronázza.

Az izraelita ifjuság bálja, az ez idei farsang egyik jó multsága lesz előreláthatólag, s mint teljesen biztos forrásból értesülünk, február 10-én fog megtartatni a „Három Rózsa” disztermében. A bálra kibocsátott meghívók már szét is küldettek, s a figyelmes rendezőség lapunk útján kéri fel a nagy közönséget, hogy ha netalán valaki tévedésből meghívót nem kapott volna s arra igényt tart, sziveskedjék ez iránt dr. Kármán Aladár urhoz, a rendezőbizottság elnökéhez fordulni.

Véres lakodalom. Guszonán e napokban szomorúan végződött egy lakodalom, melyen Balogh László primás a bandájával ugyancsak vigan húzta a talpalávaló csárdások vig nótáit. A lakodalom végén egy jökevdü gazda odaállt a cigány elé, s rövid összeshólkkozás után egy nagy késsel úgy mellbe szurta, hogy a sértült primás vértől borítva nyomban összeesett. Az első orvosi segélyt a súlyosan sérültnek dr. Zehery István körorvos nyújtotta, majd beszállították a helybeli kózkórházba, hol jelenleg ápolják.

A rimaszombati polgári olvasókör bálja az idén minden tekintetben fényesnek ígérkezik. A rendezőség már szétküldte a meghívókat, s az érdeklődés a multság iránt városszerte fokozott. A rendező úatalság ugyancsak sokat buzgólkodik, hogy a multság sikerét teljesen biztosítsa. A bálanya tisztét, mint már jeleztük *Schalhof Pálné* szül. Perjessy Erzsike urnő fogja betölteni azzal a kedvességgel és szeretetreméltóságával, melyet társas körünkben nála már annyiszor tapasztaltunk, a mely bizonyára nagy közönséget fog vonzani a multságra.

Wekerle bucsuja. A volt miniszterelnök, mint pénzügyminiszter, körlevelet intézett az összes pénzügyi hatóságokhoz, a melyben tisztviselőitől bucsut vesz. — A helybeli pénzügyigazgatósághoz is érkezett egy ilyen körlevél, melynek tartalmát szóról-szóra itt közöljük: „Azon huszonnégy évet meghaladott időszakban, a melyet a pénzügyi szolgálatban eltölteni szerencsém volt, s különösen azon közel hat évet kitévő időben, a melyben a pénzügyminiszterium élén állottam, az összes tisztikar soha nem lankadó ernyedetlen ügybuzgalmával és sokszor nehéz viszonyok között önfelelőzással párosult odaadással működött közre azon fontos feladatok megoldásában és keresetül vitelésben, melyeket állásom elém szabott. Most, midőn a pénzügyminiszterium vezetésétől visszalépek s e jeles tisztikartól, melyet nem csak becsülni, hanem tisztelni is tanultam, bucsut veszek: szivesen használok fel ezt alkalmat arra, hogy a pénzügyi szolgálatban álló összes tisztikar minden egyes tagjának őszinte elismerésem és köszönetemet fejezzem ki azon soha nem csüggedő buzgalmáért és kitűnő közreműködéséért, a melyet mindenkor tanusítottak, s mely nélkül a fennállott nehéz viszonyok között az ország érdekében működni és állásom kötelességeit teljesíteni képes alig lettem volna. *Wekerle Sándor* s. k.

Meghívó. A „Gömörmezei általános tanító-egyesület“ központi választmánya 1895. február 2-án délután 1 órakor Dobsinán ülést tart, melyre a tagok tisztelettel meghívotnak. T á r g y a k : 1. A beérkezett járásköri ülések jegyzőkönyveinek tárgyalása. 2. Jelentés a XXI. évi közgyűlés határidejének végrehajtásáról. 3. Pénztárnoki jelentés. 4. Az egyik aljegyzői állás ideiglenes betöltése. 5. A Vaday-féle tanítói album ügye. 6. Indítványok. — Dobsina, 1895. január 20. A z e l n ö k s é g.

Kinevezés. A vallás- és közoktatási magyar kir. miniszter O o D e z s ő nagy-rőcei polg. iskolai segéd-tanítónak a nagyváradi polg. iskolához történt megválasztása folytán megüresedett állásra F i r t o s F e r e n e z okleveles polgári iskolai tanítót nevezte ki.

Iskolaszékek figyelmebe Iskoláink felszerelése még eddig sok tekintetben hiányosnak mondható. Különösen a földrajz tanításánál vált érezhetővé alkalmas tanszerek szükségé. Megyénket ábrázoló fali térkép hiánya okozta, hogy a földrajzi oktatás legalsóbb fokán elért eredmény nem felelt meg teljesen a kívánalmaknak. E bajon segítő az illetékes tényezők részéről megtették a szükséges lépések, s a mint újabb értesülünk, Gömörmezei fali nagy térképe nem sokára meg fog jelenni Posner K. Lajos kiadásában. Ugyancsak munkálat alatt van Gömörmezei domboru térképe is, melynek megjelenését annak idején lapunkban jeleztük. E térképet, mint a földrajzi oktatás legközvetlenebb szemléltető eszközét különösen ajánljuk az iskolaszékek figyelmebe. Oly községek tehát, melyek anyagi megterhelhetőség nélkül képesek e két házagot pótló taneszköz beszerzésére, igyekezzenek mindkét térkép el ellátni iskoláikat annnyival inkább, mivel azok módszeresen vezetett földrajzi oktatás mellett a földrajzi alapfogalmak tiszta és világos birtokába vezetik a növendékeket.

Értesítés. Az ezredéves országos kiállításra szóló bejelentési ívek elfogadási határideje meghosszabbítván, azok t. évi január hó végéig a helyi vagy kerületi bizottsághoz mulhatatlanul beküldendők. — A kiállítási szándékozók egyuttal felkéretnek, hogy bejelentési ivateket ne küldjék közvetlenül az igazgatóságokhoz, hanem a helyi vagy kerületi bizottságokhoz.

CSARNOK.

Megadta magát.

Lehet, hogy csak érdekessé akarta magát tenni, lehet, hogy még soh sem vergődött ama bilinesben, melynek egyszerű neve szerelem, de Baky Pista folyvást adta a kétkedőt. Sőt ha valaki beszélt is a szerelemtől, nevetett, mint olyan dolgon, mi nem létezik, de jó volna, ha léteznék mégis.

Ez bosszantotta a leányokat, kiket egy esőppet sem kerül. Finom ravaszággal tudta ki gyöngéiket s aztán bosszantotta vérig gunyjaival. — Ezt a Pistát jó volna meggyőzni. Ez volt a lobogóra kiírva.

Különösen a Gezirthay lányokhoz szeretett járni. Ismerte őket gyerekkoruk óta, mikor még javában dobálták egymást bogánecesal s legnagyobb öröme telt abban, ha látta, hogy dühösen, sirva ránezigálják ki hajukból a kicsikék a bogánecot.

Éva egykoru volt vele. Zsófi kisebb s Magda olyan gyerekek, a kit a „kamasz“ még méltósága alulinak tartott akkor észrevenni.

Mire befejezte erdész-tanulmányait s haza jött pi-henni, három „hölgy“ vált verekedő társaiból. Magda tizenhét éves volt mindössze, és fiatalságát csak pajkos-sága multá felül.

— Pista, még nem szerelmes? Kérde Éva egy alkalommal.

— Szerelmes? botránkozik meg Pista. Olyat mond a mi nincs. Ugyan hát mi is lehet az a szerelem?! Körülbelül az az állapot, mikor ifju lányok verseket írnak nefelejtsek és halátról.

— Azt még maga fogja megmagyarázgatni valakinek, felelt rá egy pajkos leányhang, a Magda vidor hangja.

— Soha, soha.

— Pista Poe hollójának képzeli magát, azért használja oly sokszor e szót

— Menjen Vörös Piroskájékhoz, Piroška szép leány, nyomban meghódítja. Az a szép bazsa-rózsa arc.

— Sárga nyak.

— Néger ajk.

— Pedig hiába szólják, kedves leány. Estefelé ujából eljött.

— Piroskánál voltam.

— Ugy-e kedves, beszédes?

— Csakugyan sárga nyaku.

— Ugyan Pista folytassa hódító hadjáratát, gunyolódnak a leányok. Ugrós Katicza meg épen elbájozza...

— Sehovala se megyek többé.

Egy este alkonyatkor összegyűlt az egész ház. Három leány egymás mellett, a háttérben néhány fiatal ember, mert hisz ők legjobban szeretnek a háttérben maradni.

Mint az a fiatal leányoknál gyakran képezi a beszéd tárgyát, most is azt a szerencsétlen szerelmet hozták elő, s talán van is valami igazság Balzac ama szavaiban, hogy szerelemről beszélni annyi, mint szerelemért versengni.

— Megint csak az szerelem! — Szólt meg Pista, már csaknem dühösen. Hát mondják meg szép Nagysámmék, mi az tulajdonkép?

— Ha egy nem fess, nem fiatal leánynak van 50, esetleg ha nagyon szerencsés 100,000 forintja, s egy vagyontalan, tisztességes férfi belészeret — az ezerekbe előbb természetesen — s megkéri első látásra: ez szerelem, — feleli Zsófi.

— Ha egy vén ordasnak jó hivatala van, s egy ifju leány esküvel erősíti az oltárnál, mikor rózsás ujjait annak kiaszott kezébe teszi, hogy szereti: ez is szerelem. — Vágja vissza Pista.

— Ha a „Papa“ tekintélyes, befolyásos ember, s leányát, ha mindjárt pupos volna is — egy „türekvő“ fiatal ember kéri meg a protekció reményében: ez is szerelem.

— Főszolgabírósgom alatt történt — veszi ki ajkai közül a nagy táblabíró pipát Gezirthay, — abban az időben, midőn a szilaj, hajlíthatlan magyar természetet meggyoró-pálezával hajlítgatta a törvény szigora — egy

legényt hoztak elem, valami koremsai verekedésért. Megelőzőleg szőszólója igyekezett lenni esküdtöm. „Virág Bandi jómódú szülők gyermeke, most először áll törvény előtt, ne tessék őt botbüntetéssel sújtni, nagyon restelné, mint mondja.

Tetszett nekem a legény önérzete. Jól van hát. Sepergesse a vármegye udvarát két napig, de el ne merészeljen távozni este sem valahogy, mert akkor mégis csak bot lesz a vége. Láttam is, a mint a fiu busan lehajtott fejfel tisztogatta az udvart, koronként föltekintve a menyboltra, mintha a nap járását figyelné. Mikor lesz este, mikor telik le hamarabb a két nap? Ilyenkor — este — szokott kedvesének, a szép karsu Dalos Sárinak udvarolgatni, ő érte verte be Varju Jóska fejét is. A lány, már pusztá megszokásból is esőndesen áldogált a kis kapuban. Tán sohajtott is, mert hisz tudta, hogy Bandi fogva van. Ép mikor szomorun beakarta huzni az ajtót: két erős kar fonódik nyakára, sikolyát esőkbá fojtja Bandi.

— Hát hitted, hogy el nem jövök?! Még halva is érted jönnék

Reggel esküdtöm, ki a szomszéd faluban lakott, s mindennap besétált a hivatalba azt találja mondani:

— Együtt jöttünk Virág Bandival.

— Kivel? — De már akkor oda szóltam a hajdu-nak is: hívja be Bandit. A legény bejött: Hát te ki-játszva a törvényt? Hol jártál az este?

— Itt voltam kérem alássan tekintetes ur, — felelt a mitsem sejtő legény.

— Hát az esküdt ur hazudik? S mitsem törődve elsapadásukkal, kiutalványoztattam a huszonötöt a fiunak. Egy ilyen executio után rendesen a koremsába vonultak a legények busulni. „Hej csak igaz az, hogy a kire Isten botbüntetésért mért, azt el nem kerüli, sohajtott Bandi. Ez is szerelem. Bandit is ez hozta bajba: erős vágyát Sári látása után, nem bírta leküzdeni.

— A leányoknak tetszett a história. Derék legénynek mondták Bandit, de biztosították az urakat, hogy hasonló „szerelmi próbát“ ők nem kívánának.

— Bolond volt. Dörmög Pista. Magda elgondolkozva függeszti szép barna szeméit Pistára. Vajjon tudna e ő is oly bolond lenni? Vagy a megtestesült önzés ez a magas, karsú szőke fiatal ember.

— Oly jó, ha valaki annyira józan, — jegyezte meg Magda. Elszéledtek. Hanem Magda az erkélyen maradt, jól látta azt Pista. Visszanézett rá. Milyen fehér, milyen ábrándos, igazán szép . . . Mennyire vonz . . . Visszatért. Magda észre sem vette, mikor mellette termett.

— Magda, most bizonyosan gondolatban Virág Bandi lépteit követi az éjben

— Ah, szinte átérzem Dalos Sári érzelmeit. Hogy várta kedvesét, mint remegett szíve, mennyire vágyott utána, pedig tudta, hogy nem fog eljönni . . . Maga is megremegett. Pista nem lett volna fiatal ember, ha szívét meg nem kapja ez a szenvedélyes hang.

— Magda, de hisz eljött. Átfonta a leány nyakát — így — és

— Pista! íjed föl a leány. Tréfál velem?

— Szeretem.

— Szeret? Ön, az örökös kétkedő — vagy kép-mutatónak tartsam inkább? — enyelgett a leány. De hát mi is az a szerelem? Gunyolva tovább Magdi.

Pista szemé folragyog:

— Ha két szív egymásra talál.

Ferdinándy Ella.

Dr. KÁRMÁN ZOLTÁN távollétében a szerkesztésért felelős: LŐRINCZY GYÖRGY.

Nyilttér*)

Ez év május havában vetéseimet — buza és tengeri — jégkár ellen az „Országos magyar kölesönös biztosító szövetkezetnél“ biztosítottam, mely vetésemet 1894 május havában a jégverés majdnem teljesen megsemmisítette. A rendben történt bejelentés után nagysokára megjelen-tek a fent nevezett intézet közegei, hogy jégkáromat „meg-beesüljek“. Hogy milyen beeslést végeztek: szolgáljanak a következők felvilágosításul. Az országos magyar kölesönös biztosító szövetkezet közegei, miután szétnezték a jég-vert földeken, nagy számítás után találtak 25, 30, 40, 60%-kárt és így a biztosított 10 000 felüli összegért alig 3600 frtot akartak kegyelemből adni, dacára annak, hogy én nem tulbiztosítottam, hanem holdanként 3 mm. valtoztam be és kijelentették, hogy buzakáromért 3600 frtot a tengeriért pedig semmit sem adnak; s ezzel, mint akik jól végezték munkájukat faképnél hagytak. — Megvoltam győződve — mint gyakorlott gazda, — hogy ily beeslést vagy a vastag tudatlanság, vagy csak a roszakarat eredményezhet. Hasztalan irtam és reklamáltam, az semmit sem használt, miután pedig láttam, hogy az aratás küszöbön van, kénytelen voltam érdekeim megvédésére bírói beesüt kéri. A kikindai kir. járásbírósg által megtartandó bírói beeslés semmiképen sem tetszett az országos magyar kölesönös szövetkezetnek; mivel az ellen először tiltakozott és a mikor az nem használt, minden módon akadékoskodtak és a bírói beesüt elodáznai akarták. Nyil-vánvalóan azért, mivel az aratók már kaszáikat fenték. Ily körülmények között a kir. járásbírósg a hivatalos beeslést megejtven, károm 85- és 90%-ban állapított meg, úgy, hogy a buzámárt 6500 frton felül jár, holott a szövetkezet felét sem akarta adni. Megemlítem, hogy egy a bírósági szakértő, mint az én szakértöm Kikinda város legtiszteltebb férfiai, és hogy e két szakértő véle-ménye között végeredményben semmi különbsézet sem volt; a szövetkezet kiküldötte pedig tétlenül állt, látván a szin igazságot, csak annyit mondott: majd referálok a társaságnak. Most már azt hittem, miután a bíróságg állapította meg a kárt, az országos kölesönös biztosító szövetkezet majd haladéktalanul ki fogja fizetni káromat. De nagyon csalódtam! Miután számos levelemre, melyben káromszegem kifizetését sürgettem, nem is válaszoltak, kénytelen voltam az országos kölesönös szövetkezet ellen külön két pert indítani. Budapesten ügyvédet fogadni, a ki a budapesti kir. törvényszéknél 6500 frt és 2500 frt iránt a keresetet be is nyújtotta.

Csak ennyi baj után — mint sok ezer embernél — kezdtem érdeklődni a culans szövetkezet kötvény-feltételei iránt és nagy csodálatomra a sok közül olyan szakaszokat találtam:

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

8. §. A kár bejelentendő három nap alatt, mivel a fél máskép minden kártérítési igénytől elesik.

13. §. Ha a biztosítandó tárgy elég és nem volt a jelezim kifüggesztve, a káros fél semmit sem kap.

14. §. Ha a beválláson feladott vallomás téves, kár esetén nem követelhet a fél semmit.

22. §. Ha vihar esetén csépel a gazda, a tüzkárért nem nyújt kártérítést a szövetkezet; hozzá még ennyi kedvezmény után.

23. §. Ha a biztosító szövetkezet fizete vesztességgel záródik, a felek dupla díjat tartoznak fizetni.

Ha pedig valaki nincs megelőgedve a kártérítéssel, a szövetkezet, vagy annak ügynöke ellen kártérítést nem követelhet, miután akkor minden kártérítési igényét elveszti. 18. §

Ilyenek az országos kölesönös biztosító szövetkezet §§-ai.

Ügyvédtől értesültem, hogy a szövetkezet által ajánlott és bírói leltébe helyezett károsszöveget utólagosan a bírói leltébből felvette, a mi magában véve eléggé jellemző.

Hogy a szövetkezet a bíróságg által megállapított kárkövetelésemet nem akarja megtéríteni, leginkább azért nyugtalanít, mivel a biztosító társaságok tárgyában benyújtandó törvényjavaslat szerint a biztosító szövetkezetek minden osztályban 300,000 frtot, összesen (jég és tűz) tehát 600,000 frtot kötelesek készpénzben az állampénztárba kauczióképen letenni; az országos kölesönös szövetkezetnek pedig vagyona 100,000 frt, készpénzre nem tehető kötvényekből áll; így mellett jogos károsszegemet megkaphatnám, e szövetkezet alkalmasint liquidálni fog s akkor jogos követelésemet kin keressem?!

Nagy-Kikinda, 1894 december 31-én.

EREMITS PÁL, s. k. földbirtokos és takarékpénztári igazgató.

Magán-hirdetések.

Árlejtési hirdetmény.

A Rimaszombati Polgári Olvasókör saját háza felépítését elhatározván, annak költségeit 11339 forint 39 kr., azaz: tizenegyezer háromszázharminczkilencz forint és harminczkilencz krajczárban állapította meg.

Ezen munkálat keresztülvételének biztosítása czéljából folyó évi február hó 11 (tizenny) napjának d. u. 3. (három) órájárá, az egylet helyiségében (Koháry-utca 2. szám alatt) tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy említett munkálat teljesítésének elvállalására vonatkozó, a megállapított, s a részletes feltételekben előirt összes, avagy esetleg részletköltség után számitandó 5 (öt) száztöli bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat, kitűzött nap d. u. 2 (kettő) óráig, alulírott kezéhez (Pokorágyi utca 1. sz. a.) adják be. — Később, avagy szóbeli és táviratilag tett ajánlatok el nem fogadtnak.

Az ezen munkálatra vonatkozó tervek és költségvetés, valamint részletes feltételek ugyanott d. e. 9—12. és d. u. 3—6 óra között betekinthezők.

Megjegyeztetik, hogy:

a) Az építés helyén álló kő-esür és istálló összes anyaga, értékének a vállalati díjba betudása nélkül, vállalkozónak engedtetik át, de szétbontása költségeit ő viseli.

b) Ajánlat tehető úgy az összes munkálatokra együttesen, mint annak 1. 59 és 2. 3. 4. 5 tétel alatti részleteire külön-külön is,

c) Bánatpénzül — az ovadékképes papirokon kívül — elfogadtatnak: a „Rimaszombati polgári olvasókör“ 5%-al kamatozó 10 frtos kötvényei, — a helybeli pénzüntezetek betétkönyvei teljes, a rimaszombati takarékpénztár részvényei 360 frt, a nép- és iparbank részvényei 70 frt — darabonként számitott — értékük erejéig.

d) Ajánlattevő köteles ajánlatában a vállalati összeget számmal és betűvel kiírni s határozottan kijelenteni azt, hogy ezen építés feltételeit ismeri s azokat magára nézve kötelezőknek elismeri,

e) Építető egyesület fentartja magának a jogot arra nézve, hogy ajánlattevők közt szabadon választhatson, s esetleg azok közt azonnal szóbeli versenytárgyalást is tarthasson.

Rimaszombat, 1895. évi január 12.

A „Rimaszombati Polgári Olvasókör“ nevében:

RÁBELY MIKLÓS,

egyleti elnök.

Hirdetmény.

6435. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajthatónak ifj. Matyas János végrehajtást szenvedő elleni 52 frt 10 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Baradna községben fekvő a baradnai 15. sz. tjkben foglalt Matyas János tulajdonán felvett 160 frt besértékű A. 1. sorsz. a. házra s belsőszégre és A. 2—14 sorsz. a. külsőségre és erdő legelő illetőségre az árverést 427 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi márczius hó 11-ik napján d. e. 10 órakor Baradna község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 16 frtot, illetve 42 frt 70 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1891: LX. t.-ez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombathban, 1894. évi nov. hó 24.

A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Aldorffer, kir. tvszéki bíró.

Kiadó lakás.

Rimaszombatban, Kossuth Lajos- és Kmetty-utczák sarkán levő emeletes ház emeleti része — mely 5 nagy utczai szobából, konyha, kamara, fürdőszoba, zárt világos folyosó, a földszinten közös mosó-konyha és sütő-kemenceze, fatartó és pinczéből áll — azonnal bérbe kiadó. Értekezhetni lehet **Hollósy József** tulajdonossal.

Bérbeadó kert.

Rimaszombatban a Pokorágyi-utczában a Dickmann-féle ház és az özv. Löcherer Tamásné csűrös-kertje között elterülő nagy kert, mely számos nemes gyümölcsfával és szőlőtökével van beültetve, **három évre** bérbe kiadó. — Bérelni szándékozók forduljanak **Kalocsay Lajos** tulajdonoshoz.

Meghívás

a nagy-rőczei kölesönös segélyszövetkezet f. évi február hó 2-án délutáni 2 órakor tulajdon helyiségében megtartandó **rendes közgyűlésre.**

TÁRGYSOROZAT:

1. Elnök választása ad hoc.
2. Igazgatósági jelentés.
3. Felügyelőbizottsági jelentés.
4. Az 1894-ik évi mérleg tárgyalása, esetleg jóváhagyása és a felmentvény megadása.
5. Az osztalék megállapítása.
6. Egy igazgatósági tag választása.
7. Egy váltó-bíró bizottsági tag választása.
8. Egy ezéjegyző bizottsági tag választása.
9. A felügyelőbizottság választása.
10. A tisztviselők jutalmazása.
11. Egyéb folyó ügyek elintézése.

Nagy-Rőczen, 1895. január 3-án.

Az igazgatóság.

Árverési hirdetmény.

248. sz. — Gömör és Kishont t. e. megye tornallyai járásában fekvő a **kánói ev. ref. egyház** 11-5 kat. holdnyi **erdejében levő 45 éves 552 m.² tölgyfa eladása** a földmivélsügyi m. kir. miniszteriumnak 69078/1—3. számú rendeletével s illetve a vármegyei közig. bizottság erdészeti albizottságának a múlt évi 727—94. erd. számú határozatával engedélyeztetett.

Midőn e végből az írásbeli zárt ajánlatokkal is egybekötött nyilvános árverést a **f. évi február hó 19-ik napjának d. e 10 órájára Kánó** községbe a község házához kitézőm, az árverési feltételeket az alábbiakban közlöm a venni szándékozókval.

1. A bees-, illetve kikiáltási ár 911 frt azaz kilencszáz tizenegy frtban állapittatik meg.
2. Az árverezni szándékozók az árverés megkezdése előtt 150 frt azaz egyszáz ötven forint bnatpénzt tartoznak letenni.

3. Tarlasztás alkalmával minden a marhák által lerágott fiatal fácskák és az összes tuskobokrok is tőből kivágandók, az összes famennyiség pedig az erdőből a vevő által a folyó év április hó végéig kiszállítandó s illetve kifuvározandó.

4. A letarolás és szállítás által megrongált határjelek és mérési pontok azonnal jó karba hozandók.

5. Vételár a vágatás megkezdése előtt, alóírott kezeihez lefizetendő a bnatpénz leszámolásával.

Tornallya, 1895. január hó 18-án

Szontagh Zoltán, főszolgabíró.

Hirdetmény.

6434. szám. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy a **kir. kincstár** végrehajthatónak **ifj. Pauko Pál** klenőzi lakos végrehajtást szenvedő elleni 130 frt 90¹/₂ kr., s jár. iránti árverési ügyében, a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144-ik §-a s következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén fekvő s a klenőzi 182. sztkjvben foglalt 160 frt becsértékű 1. sorszám a. ház s belsőségből és a 2. 4--7. 9. sorszám a. külsőség s erdő illetőségéből a végrehajtást szenvedő ifj. Pauko Pált illető ¹/₁₆-od résznyi birtok illetőségére 182 frt 40 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte s annak megtartására határnapul **1895. évi márczius 9-ik** napjának d. e. 10 óráját Kler.óez község házához tüzte ki, mely alkalommal a kérdéses ingatlanok becsáron alul is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át azaz 16 frt illetve 18 frt 24 krt készpénzben vagy az 1882. évi 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bnatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Rimaszombat, 1894. évi november hó 24-én

Altdorffer, kir. tvszéki bíró.

Hirdetmény.

6432. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy a **kir. kincstár** végrehajthatónak **Forgács István** zabari lakos végrehajtást szenvedő elleni 15 frt 88 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Zabar községben fekvő a zabari 15. sztkjben foglalt 160 frt becsértékű A. 1—6 sorsz. alatt felvett ház és belsőségből, valamint az A. 7—26 alatti külsőség s erdő, legelő illetőségéből a Forgács István végrehajtást szenvedő illető ¹/₄-ed résznyi birtokilletőségre az árverést 774 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi márczius hó 7-ik napján délelőtt 10 órakor Zabar község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 16 frt, illetve 77 frt 40 lrt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1894. évi nov. hó 24.

A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Altdorffer, kir. tszki bíró.

Hirdetmény.

Rimaszombatban a **Szjgyártó-utczában 24. házszám** alatt levő ház és beltelek szabad kézből eladó. — Bővebb felvilágosítást ad **Lovcsányi Soma** ügyvéd **Felső-Balogon.**

Hirdetmény.

6433. szám. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy a **kir. kincstár** végrehajthatónak **Petrik János és Zsuzsanna** végrehajtást szenvedők elleni 85 frt 29 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Dobrapatak községben fekvő, a dobrapataki 4. sz. telekjegyzőkönyvben foglalt 160 frt becsértékű 1—3. sorszám atti belsőségből és A. 5—12., 14—17. sorszám alatt 31 frt becsértékű külsőségből végrehajtást szenvedő Petrik János és Zsuzsannát illető ¹/₄—¹/₄-ed résznyi birtok illetőségére az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1895-ik évi márczius hó 8-ik** napján délelőtt 10 órakor Dobrapatak község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 16 frt, illetve 18 frt 10 krt készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bnatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1894. november 24-ik napján.

A rimaszombati kir. tvrszék, mint telekkönyvi hatóság.

Altdorffer, kir. tvrszéki bíró.

K ö n y v n y o m d a !

RÁBELY MIKLÓS

20 év óta fennálló gazdagon felszerelt könyvnyomdája (Rimaszombat, Kossuth- és Pokorágyi-utca sarkán) elvállal s a legjutányosabban és legdiszesebben készít

mindennemű nyomdai munkát;

ügyvédi, bírósági és körjegyzői nyomtatványok készletben vannak; látogató-jegyek, levélpapírok és borítékok név- vagy ezéjnyomással; valamint **gyászjelentések** és koszorúszalagok arany vagy festett betűkkel, kifogástalanul állittatnak elő.

Hirdetéseknak a „Gömör-Kishont“-ban való közzétételért méltányos árak számittatnak.

Ugyanczen nyomda részére mindennemű megbízásokat, valamint a „Gömör-Kishont“ részére ugy hirdetéseket, mint előfizetéseket elfogad a **Kármán S. könyvkereskedés, Rimaszombat, Főtér.**

— Ugyanott a „Gömör-Kishont“ egyes számonként is kapható. —

➡ Egy tanuló, ki magyarul jól olvasni és helyesen írni tud felfogadtatik. ➡

Levélpapírok, borítékok, koszorúszalagok nyomása!

Nyomatványok, látogató-jegyek!

Könyvnyomda!